

KURAYZA OĞULLARINA UYGULANAN TEVRAT'IN HÜKÜMÜ DÜR (3)

(...dünden devam)

Hendek'te düşmanın attığı ok ile kol damarı kesilmiş bulunan Sa'd ibn Mu'âz, Rufeyde isimli bir hanımın çadırında tedâvi görüyordu. Rufeyde, yaralıları tedavi eden, bakıma muhtaç Müslümanların hizmetine koşan Eslemli bir kadın idi. Allah'ın Elçisi, kendi mescidinin yanında, bu hanım için bir çadır yaptırmıştı. İşte İslâm tarihinde ilk Müslüman hemşire ve doktor kadın olan Rufeyde, ilk hastane sayılabilecek olan bu çadırda, yaralıları ve hastaları tedavi ederdi. Ku-rayzalılar Sa'd'ı hakem yapmak isteyince Peygamber (sav), onun Medine'den getirilmesini emretti. Sa'd'ı götürmek üzere bir merkebe bindirdiler. Hz. Peygamber, Sa'd çadırına doğru yaklaşınca ashâbına:

– *Efendinizin önünde ayağa kalkınız!* dedi. Müslümanlar da ayağa kalkarak Sa'd'a saygı gösterdiler, böylece verdiği hükmün uygulanacağına işaret etmiş oldular.

Sonra Allah'ın Elçisi Sa'd'a:

– *Şunlar senin vereceğin hükme razı oldular. Onlar hakkında istediğin hükmü ver!* buyurdu. Vereceği hükmün geçerli olup olmayacağını Peygamber'e ve orada bulunanlara sorup, olumlu yanıt alan Sa'd:

– *Savaşçıların öldürülmesine, çocuklarının ve kadınlarının tutsak edilmesine hükmediyorum!* dedi. Peygamber (sav):

– *Sen kral hükmüyle (başka bir rivayete göre: Allah'ın hükmüyle) hükmettin!* dedi. Savaşta kolunun atardamarı kesilmiş olan Sa'd, daha sonra yarası açıldığı için kan kaybından ölmüştür.

Rivayete göre Allah'ın Elçisi, Kurayza Oğullarını önce hapsedmiş, sonra boyunlarını

vurdurmuştur.

ÖNEMLİ BİR NOT:

Kurayza Oğulları hakkında uygulandığı rivayet edilen bu katliam haberi, bizce olayı anlatan âyetlerin ruhuna uymamaktadır. Çünkü âyette:

"ve kažefe fi kulûbihimu'r-ru'be ferîkan taktulûne ve te'sirûne ferîka

:

Onların kalblerine korku düşürdü;

bir kısmını öldürüyor, bir kısmını esir alıyordunuz"

buyuruluyor. İfadeden, öldürmenin, tutsak almadan önce olduğu anlaşılır. Muhammed Suresinde ise

tutsakların ya fidye ile veya fidyesiz serbest bırakılacağı belirtilmektedir

(4. âyet).

Esirlerden bir kısmının öldürüleceğine dair bir seçenek yoktur. Âyetin açık hükmüne rağmen Hz. Peygamber'in esir aldığı bu kadar insanı öldürdüğü hakkındaki rivayetin doğruluğundan şüphe etmemek mümkün değildir. Kanaatime göre bu, kasıtlı veya kasıtsız olarak üretilip kaynaklara sokulmuş bir rivayettir. Kuşatma esnasında atılan oklarla kimi savaşçıların öldürülmüş olması gayet doğaldır. Ama teslim olanlar esir edilip o zamanın şartları uyarınca esirlere uygulanan muamele uygulanmıştır.

(devamı yarın..)